

PETER HEERSCHOP & VIGGO WAAS

Vriendschap in donkere tijden

Cabaretier Viggo Waas (1962) kreeg in maart 2021 een hersenbloeding. Zijn beste vriend en collega-cabaretier Peter Heerschop (1960) was er kapot van. Over die periode in hun vriendschap schreven ze een boek: *Infarct*. Peter: 'Na een bezoek in het ziekenhuis of het revalidatiecentrum wandelde ik vaak in tranen naar huis.'

TEKST: INGRID SPELT | BEELD: PETER HAMELINCK

PETER

‘Het was net alsof een deel van mezelf was aangetast’

W e spreken af in restaurant Merkelbach in Park Frankendael, de buurt waar Peter en Viggo al jaren wonen. Te vroeg zijn we alle drie aanwezig. Viggo: “Voor mijn hersenbloeding kwam ik vaak te laat. Nu zorg ik dat ik eerder op een afspraak ben. Dat voelt rustiger.” Viggo voor en na z’n hersenbloeding, in uiterlijk lijken ze op elkaar. “Nog steeds die knappe man,” lacht Peter. Viggo: “Het domme blondje met niet al te veel inhoud, graptten ze wel eens bij onze cabaretgroep NUHR (ook met Joep van Deudekom en Eddie B. Wahr, *red.*). Uiterlijk zie je misschien niet zoveel, maar ik ben wel degelijk niet meer de oude Viggo. Soms kom ik ’m diep vanbinnen nog tegen.” Het duo speelt in de theaters de voorstelling *Er gaat nog iets heel moois gebeuren* waarin ze op zoek gaan naar de heilige graal van hun vriendschap, voor en na Viggo’s herseninfarct. Ze zijn al 42 jaar bevriend. Kennen elkaar van de ALO, een opleiding voor gymdocenten. De vrienden staan op eenzelfde manier in het leven mét een flinke dosis humor. Ze delen lief en leed, soms nog meer dan met hun partners, en accepteren elkaar zoals ze zijn. Viggo: “Eigenlijk kun je het geheim van een goede vriendschap niet goed pakken. Die is er gewoon.” “We herkennen elkaar en halen het beste in elkaar naar boven,” vult Peter aan. En nu ligt er een boek op tafel: *Infarct*. Peter: “Na Viggo’s infarct zat optreden er waarschijnlijk niet meer in. Dus bedachten we een project om bezig te blijven. Zo hadden we een gezamenlijk doel: een boek!”

Die dag van het infarct is een zwarte bladzijde uit jullie geschiedenis?

Peter: “Ik was in shock. De personal trainer van Viggo bereikte mij via via als eerste. Tijdens het trainen was hij ingestort. Het zag er ernstig uit. Ik móest naar hem toe, maar ik was er helemaal niet bij met mijn hoofd. Ik kon m’n autosleutels niet vinden, wist niet meer hoe ik naar het AMC moest rijden en kon de parkeerplaats ook niet meer vinden. Terwijl ik er toch vaak geweest ben. In het ziekenhuis hoorde ik dat we rekening moesten houden met het allerergste.”

Viggo: “Ik heb zo’n mazzel gehad. Omdat er binnen twee minuten een ambulance was, ben ik er zo goed uitgekomen. Ik ga misschien wel dood, dacht ik in alle hectiek. Praten kon ik niet meer. Doodgaan? Maar dat kón helemaal niet. Ik moest er voor mijn vriendin en kinderen zijn, en besloot te strijden. Het voelde alsof ik een keuze had.”

Met de familie zat ook Peter aan het bed. Hoe voelde dat?

Peter: “Het was net alsof een deel van mezelf was aangetast.”

Viggo: “Peter is een hypochonder, die gaat altijd uit van het ergste.”

Peter: “Maar wel een positieve hypochonder. Ik ga uit van het slechtste, maar maak er altijd het beste van.”

Viggo: “Ik kijk tot hoever ik kom, dacht ik al na de tweede nacht. Ik wilde beter worden. Hoewel het nog een tijd duurde voor ik weer goed kon praten en lopen. Ik gaf niet op. ►

De steun van familie en vrienden is heel erg belangrijk geweest, alleen al doordat ze er wáren. Peters humor heeft me er doorheen geslagen. Hij bracht lichtheid in een moeilijke tijd.”

Peter: “Samen zoeken we altijd humor als vluchtweg. Hoe slecht het ook gaat, uiteindelijk vinden we een manier om erover te lachen. Maar Viggo wist donders goed hoe ik me werkelijk voelde. Na een bezoek in het ziekenhuis of het revalidatiecentrum wandelde ik vaak in tranen naar huis.”

Hoe zit het met die muziekspeellijst?

Viggo: “Joh, hou op. Heel lang kon ik er niet naar luisteren...”

Peter: “Een idee van vriend Titus, die vriendenmuziekspeellijst. Zo lieten we zien wat Viggo voor ons betekent. Toen Viggo de titels las, moest hij al huilen.”

Viggo: “Muziek speelt in op je emotie. En als we het daar dan toch over hebben: ik ben een stuk emotioneler geworden na mijn infarct. Ik kon vooral in het begin om alles in huilen of lachen uitbarsten.”

Jullie zijn niet alleen vrienden maar ook al jarenlang collega's.

Viggo: “Dat we naast vrienden ook collega's zijn, heeft me geholpen. Peter gaf me een vooruitzicht door samen aan ons boek te schrijven, en later weer te gaan spelen. De afgelopen twee jaar heb ik helemáál gemerkt hoe belangrijk werk is. Als je werkt, voel je je meer gewaardeerd als mens. Het was ook belangrijk voor mijn herstel.”

Peter: “‘Over een halfjaar treden we weer op,’ zei Viggo. Véél te snel. Hij had zijn oude niveau nog niet terug. Het duurde even voordat ik dat durfde te zeggen.”

Viggo: “Uiteindelijk werden het negen maanden na het infarct. Maar ik móest een doel in mijn hoofd houden om stappen te kunnen maken. Langzaamaan kon ik weer meedoen. In het begin in de luwte van Peter, maar van daaruit steeds meer naar voren.”

Peter: “Ik gunde het Viggo heel erg om weer op het toneel te staan. Maar als je nog niet goed uit je woorden komt, krijg je medelijden van het publiek. Dat wilde ik niet. Ik voelde me verantwoordelijk voor hem. Toch komt er een moment dat je iemand weer kansen moet geven. Maak ik van Viggo niet mijn project? Die innerlijke strijd voelde ik ook wel eens. Ik moest leren loslaten.”

In jullie vriendschap zijn jullie noodgedwongen beiden veranderd. Hoe is dat?

Peter: “Vooral in het begin had ik het gevoel dat Viggo twintig jaar ouder was geworden, en wij als vrienden ook. Al het schofterige, onnadenkende enthousiasme in onze vriendschap is er vanaf. En daar was Viggo nou net heel goed in. Tegelijkertijd is het wat het is: er is berusting. Daar zit ook weer schoonheid in. Ik moest die andere Viggo accepteren.”

Viggo: “Ik ben een andere uitgave van mezelf geworden. Vanbuiten ziet niemand het, maar vanbinnen voel ik het wel. Uiteindelijk is er iets kapot in mijn hoofd. Ik praat minder snel, blijf soms in woorden hangen, mijn bewegingen zijn nog niet zo soepel en mijn reactievermogen is wat trager. Soms verlang ik naar mijn oude ik. Het voelt alsof die persoon ergens opgesloten zit. Het meest mis ik het schaamteloze. Soms probeer ik mijn oude ik weer te zijn, maar dat kost zó veel energie. ►

V I G G O

‘Soms verlang ik naar mijn oude ik’

*Ik blijf maar in mij branden
Ik schreeuw zonder geluid
En ik blus de ergste vlammen
Met mijn tranen langzaam uit*

*Ik mis me zo, ik mis me zo
Ik mis mijn ogen en mijn lach
Bijvoorbeeld nu en net en straks
Voorgoed en elke dag*

*Er is gewoon te veel van mij
Ik zit onder mijn huid
Op elke foto klinkt mijn lach
In elk lied zit mijn geluid*

*Ik mis me zo, ik mis me zo
Ik mis mijn ogen en mijn lach
Bijvoorbeeld nu en net en straks
Voorgoed en elke dag*

Uit de voorstelling: Er gaat nog iets heel moois gebeuren

Viggo's tranentrekkende vriendenmuziekspeellijst

- ✿ Johnny Hallyday: *Que je t'aime*
- ✿ Gregory Porter: *Faith in love*
- ✿ Sam Bettens: *Leef*
- ✿ Tom Waits: *Hold on*
- ✿ Leonard Cohen: *You want it darker*
- ✿ Snow Patrol: *Chasing cars*
- ✿ David Bowie: *Heroes*
- ✿ Fleetwood Mac: *Don't stop thinking about tomorrow*
- ✿ Maarten van Roozendaal: *Mooi*
- ✿ The Beatles: *Here comes the sun*
- ✿ Bruce Springsteen: *The river*
- ✿ Raymond van het Groenewoud: *Goeiemorgen ouwe rotkop*
- ✿ George Michael: *Amazing*
- ✿ Tavares: *More than a woman*

PETER

‘Samen zoeken we altijd humor als vluchtweg’

Ik moet trouw blijven aan wie ik nu ben, maar dat heb ik nog niet helemaal geaccepteerd.”

Je ging in je uppie naar Spanje, Viggo. Stukje bravoure?

Viggo: “Misschien wel. Ik wilde de dingen weer zelf doen: boodschappen halen, fietsen, autorijden én op vakantie gaan. Het plan was om met Peter te gaan, maar die wilde niet.”

Peter: “Eén keer per jaar vliegen vind ik genoeg. Minder is nog beter.”

Viggo: “Ik besloot alleen te gaan. Het is fijn om de autonomie over je leven terug te krijgen. Naar Spanje gaan was een avontuur op zich: ik werd er weer mens van.”

Heeft het infarct jullie band nóg sterker gemaakt?

Viggo: “Ik vertrouw Peter nog meer dan voorheen. Ik kan op hem leunen.”

Peter: “Door het infarct besef ik héél goed wat het betekent als hij er niet meer is.”

Viggo: “Ik heb de dood in de ogen gekeken. Nu ik dit heb meegemaakt, is dat kleine beetje angst dat ik had voor de dood verdwenen.”

Peter: “Toen Viggo mij vertelde dat je een keuze kunt maken: je laten wegglijden of terugkomen op aarde, vond ik dat wel een bizarre maar tegelijkertijd geruststellende gedachte. Ik kan me ook voorstellen dat je denkt: het is goed zo.”

Geen fan van het eeuwige leven?

Viggo: “Néé, dan heb je toch geen doelen meer?”

Peter: “Opnieuw beginnen na je dood vind ik wel een mooi idee. Het leven is nogal een spektakel. Begin je weer op je 20ste of zo, en

beleef je alles weer opnieuw, die hele zoektocht in het leven. Wow...”

Viggo: “Dat is wel een mooie gedachte.”

Peter: “Laten we daar een nieuwe voorstelling over maken. Wij in de huid van herboren twintigers.”

Viggo: “Als het dezelfde noodzaak heeft als onze voorstelling *Er gaat nog iets heel moois gebeuren*, zeg ik ja!” ■

CV

Viggo Waas (1962) en Peter Heerschop (1960) treden tot en met

april op in de theaters met hun voorstelling *Er gaat nog iets heel moois gebeuren*. Beiden werden bekend door hun optredens in *Kopspijkers*. Sinds 1987 maken ze deel uit van de cabaretgroep NUHR (Niet Uit Het Raam). Ze waren allebei te zien in diverse tv-series (Peter in de comedyserie *Jeuk*) en films. Het duo maakte de ludieke videoserie *De Voetbalkantine*. Waas was teamcaptain van het tv-programma *Koning Voetbal*, Heerschop bij de quizprogramma's *Ik hou van Holland* en *Wat vindt Nederland?* Hij verzorgde jarenlang het wekelijkse satirische weekoverzicht *Lieve Marianne* bij Radio 538 en was eerder ook Zin-columnist.

Infarct

Op 29 maart 2021 gaat Viggo Waas nog even sporten. Dan opeens kan hij zijn lichaam niet meer overeind houden en begint hij onverklaarbaar te schokken. Hij blijkt een ernstig herseninfarct te hebben gehad. *Infarct* is het verslag van de maanden die volgen, geschreven door Viggo samen met Peter Heerschop, zijn beste vriend. Een eerlijk en ontroerend verslag over de weg terug na een herseninfarct, en een weergave van een prachtige vriendschap. (A.W. Bruna, € 22,99)

GRATIS BOEK?
Kijk op pag. 126 en maak kans!